

Hatgrupper 2012

Vepsens årsrapport

Vepsens faktahefter - Nr.1-2013

15. desember 2012: Gamlebyens beboere har hengt opp bannere i protest mot Norwegian Defence League som demonstrerer ved Oslo Kretsfengsel

Innhold

Forord: Hatgrupper 2012 3

Ord og uttrykk 4

Tradisjonelistene 6

Nordiske krigere 8

Jihadister 10

Konspirasjonsmiljøer som utfordring 12

Hatet mot Arbeiderpartiet 12

Breivik som sionistisk agent 13

Johan Galtung og Transcend-nettverket 14

Når utgrupper finner hverandre 14

Antisemittisme 15

Islamfiendtlighet 17

Norwegian Defence League 17

SIAN – Stopp Islamiseringen Av Norge 18

Norges Frihets Parti 18

Patriotisk Folkeparti 18

Kristent Samlingsparti 19

Norges Kristne 19

Human Rights Service 19

Document.no 20

Facebooks nattsider 21

Der de ekstreme møtes 21

Youtube-universitetet 21

Med sjikane og blokkering som våpen 22

Vurdering 23

Hva nå? 24

Denne rapporten er utgitt av Foreningen Vepsen: www.vepsen.org - redaksjon@vepsen.org

Org. nr.: 997 650 530 - Bankkontonr: 1503 25 87280

Copyright på all tekst og foto: Foreningen Vepsen

Omslagsfoto: Ubayddulla Hussain fra Profetens Ummah foran USAS ambassade i Oslo

Hatgrupper 2012

2012 har vært et begivenhetsrikt år, og Vepsen har bidratt til å bringe en lang rekke saker ut i offentlighetens søkelys. Det har til tider vært et høyt medietrykk, og sakene og miljøene vi har skrevet om har vært svært forskjellige.

2012 ble preget av rettssaken mot Breivik uten at dette la noen demper på aktivitetsnivået til hatgruppene. Vi har dekket samtlige ekstremistdemonstrasjoner på Østlandet, enten det er jihadister, høyreekstremister eller konspirasjonsmiljøer som har stått bak. Vi har fulgt intrigene, lederskiftene og de skiftende alliansene mellom norske ekstremister.

Ikke minst har Vepsen opptrådt konsekvent i forhold til alle ekstreme og hatefulle miljøer, og vi har vært like konsekvente i vårt forsvar for minoritetsgruppers rett til å ikke bli forfulgt. Vi mener at i et demokrati skal alle måles med samme mål og dømmes med samme lov.

Vi dekket terrorsaken på vår egen måte, og valgte å kommentere fremfor å referere. Det var Vepsens fortjeneste at den ene av leddommerne i saken måtte vike sete da vi avslørte at han hadde erklært at den tiltalte fortjente dødsstraff.

Vepsen har vært sentral i å avdekke virksomheten til jihadistiske miljøer i Norge, og vi har bidratt til at disse gruppene ikke har kunnet jobbe i skjul. Dette er et arbeid vi fortsetter i 2013, og vi lover at det vil komme nye avsløringer.

Norske høyreekstremister har ikke evnet å styrke seg nevneverdig i året som gikk. Deres viktigste aktivitetsarena er fortsatt internett, deres organisasjoner er svake og fulle av indre motsetninger, og det er lite de får til på gateplan. Det sier sitt at NDL og SIOE satte norgesrekord i høyreekstremt oppmøte på 2000-tallet da de mobiliserte 46 personer til å demonstrere i et bortgjemt hjørne bak Oslo Kretsfengsel rett før jul.

Den norske offentlige debatten har generelt hatt en glidende utvikling mot stadig mer hatske, rasistiske og konspiratoriske resonnementer. Det som kun ble skrevet på ekstreme gruppers løpesedler for 25 år siden er dagligtale i dag. Hatgruppene har således et begrenset handlingsrom for å markere seg som mer radikale og som reelle alternativer, men deres retorikk har fått større innpass i offentligheten enn for få år siden.

I forkant av NDL-demonstrasjonen i Oslo i desember ble to kvinner fra medarrangør SIOE intervjuet i alle medier, og det er et tegn i tiden når førstesaken i Dagsnytt's morgensending er at SIOEs Kjersti Margrethe Gilje og Merete Hodne hevder at Islam er Djevelens verk. De var utvetydige på at borgerkrigen kommer snart, og at de måtte stå opp og føre kampen for sine barns skyld. Borgerkrig, landssvikere, kamp for sine barns framtid – dette er klassisk høyreekstrem retorikk som blir fremført av «vanlige damer» på NRK Dagsnytt til morgenkaffen. DET er det farlige her – ekstrem retorikk blir alminneliggjort enda et hakk, og argumentasjonen blir slett ikke borte selv om den kommer fram i offentligheten. Trollet sprekker slett ikke selv om det kommer fram i lyset på Dagsnytt.

Denne rapporten har mange bidragsytere og er et resultat av et større teamarbeid. Rapporten gjenspeiler således styrken i det arbeidskollektivet som utgjør Foreningen Vepsen, hvor historikere, sosiologer, journalister, medievitere og lærere jobber for å dokumentere hatefulle og demokratifiendtlige miljøer i Norge.

Billedbruk er en del av dokumentasjonen, og ikke minst gir foto grunnlag for analyse av bevegelser. Denne rapporten gjør bruk av foto fra møter og arrangementer samt faksimiler av propaganda og nettsider. Nesten alle foto er tatt av redaksjonens medlemmer, som er til stede fysisk ved alt som skjer. Å sitte på nett mens ekstremistene er på gaten er etter vårt syn lite hensiktsmessig.

Det er et bevisst valg at vi ikke går inn i vrimmelen av grupper på Facebook og andre sosiale medier. I den grad vi omtaler slike er det i forbindelse med grupperinger som også er organisert andre steder og opererer på flere arenaer.

Mye kunne sikkert vært nevnt som vi ikke nevner, det kan det være flere grunner til, men vi omtaler de gruppene vi gjør fordi på en eller annen måte har betydning, enten i den offentlige debatt eller fordi de utgjør en risiko eller bidrar til å forme tankene til mennesker som kan utgjøre en risiko.

Mye av stoffet i denne rapporten er kjent fra før for folk som følger med, det ligger i en årsrapports natur. Den er en oppsummering av året som gikk, men vi forsøker også å gi noen pek fremover.

Hatgruppe: Norwegian Defence League demonstrerer i Oslo

Ord og uttrykk

*Denne rapporten har tittelen **Hatgrupper 2012**. Vi har foretatt en nøye avveining i valg av tittel, og har forkastet uttrykk som høyreekstremisme, rasisme og lignende. Disse begrepene kunne vært brukt om mange av dem vi beskriver, men vi ønsket å finne et uttrykk som er samlenende for samtlige av de omtalte. I debatten etter 22. juli har dessuten et gjennomgangstema vært den hatefulle tonen i norsk innvandringsdebatt, og vi ønsker å belyse de omtalte gruppenes innvirkning på dette.*

En **hatgruppe** kan selvfølgelig være så mangt, men i denne rapporten bruker vi følgende definisjon: ”En gruppering som helt eller delvis vier seg til å spre hat og/eller mistenksomhet mot en eller flere definerte grupper av utpekte fiender, og i sine beskrivelser glir over i det klart konspirasjonsteoretiske eller krigsretoriske. Noen av disse gruppene tar klart til orde for voldsbruk, mens andre ikke gjør det.”

De gruppene vi beskriver i denne rapporten tilhører i all hovedsak ytterfløyene i samfunnet, hvor man enten er motstander av- eller svært skeptisk til demokratiet. Deres utpekte fiender er jødene, muslimene eller arbeiderbevegelsen. For enkelte røres dette sammen til en eneste stor sammensvergelse hvor den ene eller andre gruppering styrer verden gjennom mektige stråmannsorganisasjoner som et ledd i en eller annen form for ond sammensvergelse. For andre handler det om at en tenkt politisk elite i Norge gjennomfører etorstilt multikulturelt eksperiment i strid med folkeviljen.

Enkelte vil merke seg at vi ikke bruker begrepet islamofobi. Dette er det flere grunner til. Vi mener for det første at bruken av et slikt uttrykk sykeliggjør meningsmotstanderne, og at det bidrar til å frita mennesker for ansvar for egne standpunkter og ytringer. Vi mener for det andre at dette uttrykket tilslører at dette dreier seg om er organisert hat mot og tilskynding til diskriminering, og i noen tilfeller, vold, mot muslimer. Vi velger derfor å bruke det mer presise ordet islamfiendtlighet, som for all del ikke må forveksles med islamkritikk, slik mange medier har en tendens til å gjøre.

Med **fascisme** mener vi den statsvitenskapelige definisjonen som er formulert av Roger Griffin: “Fascism is best defined as a revolutionary form of nationalism, one that sets out to be a political, social and ethical revolution, welding the ‘people’ into a dynamic national community under new elites infused with heroic values. The core myth that inspires this project is that only a populist, trans-class movement of purifying, cathartic national rebirth (palingenesis) can stem the

Jihadister: Profetens Ummah demonstrerer foran USAs ambassade i Oslo.

tide of decadence.” Roger Griffin, *Nature of Fascism*, New York: St. Martin’s Press, 1991

Med **rasisme** mener vi i denne rapporten den klassiske definisjonen hvor man på kvasivitenskapelig vis hevder at mennesker, som følge av sitt biologiske opphav, har forskjellige egenskaper og forskjellig verdi. Vi har valgt denne, og ikke en mer utvidet definisjon fordi enkelte av de grupperingene vi omtaler faktisk faller inn under en slik klassisk definisjon av rasisme. Vi vil ikke med dette ta avstand fra en videre definisjon av rasisme, men velger å avgrense bruken av ordet av hensyn til presisjonsnivået i denne rapporten.

Nazisme defineres som tankeretninger som bygger direkte på- eller er videreføringer av den tyske nasjonalsosialismen slik den ble utmeislet av Det Nasjonalsosialistiske Tyske Arbeiderparti og Adolf Hitler. En av flere viktige forskjeller mellom nasjonalsosialismen og Mussolinis fascisme er for eksempel fokuset på antisemittisme og raseteorier.

Antisemittisme defineres som det blir av sosiologen Helen Fein i verket *The Persisting Question. Sociological Perspectives and Social Contexts of Modern Antisemitism*. (Berlin:

Walter de Gruyter 1987). ”.. en vedvarende latent struktur av fiendtlige holdninger mot jøder som en kollektivitet manifestert hos individer som holdninger, og kulturelt som en myte, ideologi, folkløse og billedbruk, og i handlinger - sosialt gjennom juridisk diskriminering, politisk mobilisering mot jødene og kollektiv eller statlig vold - som fører til og / eller er egnet til å distansere seg fra, feilplassere eller ødelegge jøder som jøder.”

Islamisme defineres i denne rapporten som et man ønsker at islamske verdier skal gjennomsyre samfunnet, også lovgivningen. Islamisme kan ta mange former og kan eksistere innenfor eller utenfor demokratiske rammer.

Salafisme defineres i denne rapporten som en streng, pietistisk retning innenfor sunni-islam. En underart av salafisme er wahabisme, som er den saudiske avarten av salafisme.

Jihadisme defineres som en voldelig orientert form for islamisme, hvor det ikke er rom for demokratiske løsninger og hvor voldelige midler er tillatt. Det eksisterer jihadister både innenfor sunni og shia.

Tradisjonalistene

Trender og stemningsbølger preger også det høyreekstreme miljøet og til tross for at islam-hatet dominerer har den generelle innvandringsmotstand fremdeles sine trofaste tilhengere. «Norge for Nordmenn» eksisterer i beste velgående i en rekke miljøer som i sin ideologiske blindhet ønsker et Norge fritt for innvandrere. Den konkrete metode for å oppnå dette mål er fremdeles en godt bevart hemmelighet, uten at det hemmer dem i deres kamp for Norge.

25 år er gått siden 3. oktober 1987 samlet en gruppe innvandringsmotstandere seg på Rica Hotell i Haugesund for å stifte Folkebevegelsen Mot Innvandring (FMI). Det markerte starten på en ny bølge i norsk innvandringsmotstand med en langt mer utadvendt og aktiv profil enn hva som tidligere hadde vært vanlig. FMI ble aldri den brede folkebevegelse de drømte om, men er Norges eldste, mest standhaftige og energiske gruppering på innvandringsmotstandsfløyen. FMI har i 25 år produsert mange tusen leserinnlegg, åpne brev og artikler og denne standhaftige propagandavirksomhet har neppe vært fullstendig uten effekt.

Direkte kommunikasjon har vært FMIs varemerke og i 2012 var det ca. 70 aksjoner der medlemmer delte ut løpesedler i postkasser og hang opp klistremerker og plakater.

FMI ledes av et styre bestående av veteraner som bl.a. Jan Høegh, og formannen i FMI, Bjørnar Røyset blir presentert som en mann som "ser på Forsvaret og motstand mot den fremmedkulturelle masseinnvandring som deler av samme sak." Dette synet delte ikke HV-ledelsen og fritok Røyset for sine plikter i 2008.

FMI kvitterer med å henge ut de som var involvert fra HVs side med navns nevning på sine nettsider.

FMI har vært klassisk innvandrerfiendtlig med et særlig fokus på asylsøkere under Myrdals epoke fram mot 90-tallet. De senere år har de utvidet perspektivet noe og islam og muslimer utgjør en sentral del av fiendebildet som males med bred og generaliserende pensel. I 2012 publiserte FMI artikkelen "Jødernes rolle" av Stig Roar Wangberg som setter tidens islam-fokus i perspektiv: "Mange taler om den sagnomsuste "islamiseringen" med den største selvfølge, mens

det man i realiteten er vitne til, både før, under og etter den andre verdenskrigen (for å velge et punkt i historien), er intet annet enn en internasjonal jødifisering." FMIs formann lot ikke dette stå uimotsagt, men la ut følgende: "viktig å kunne debattere dette uten at motparten kommer trekkende med begreper som «jødehater», «antisemitt»". Wangberg har også vært skeptisk til promoteringen av homofili som brer om seg og særlig i USA der «publiseringen av barnebøker med homoseksuelt innhold promottes også stadig.»

I desember trakk Tine en reklamefilm der FMIs Jan Høegh medvirket. Jan Høegh har i en årrekke vært en sentral aktivist i Folkebevegelsen Mot Innvandring, og sitter i organisasjonens styre. Dette var man ikke klar over i Tine da man brukte Høegh, sammen med andre eldre mennesker i den nye reklamefilmen.

- TINE beklager sterkt at det i en av våre reklamefilmer er blitt brukt en skuespiller som er tilknyttet en organisasjon med holdninger som ikke er forenlig med våre verdier. Filmen slik den fremstår nå vil ikke bli vist mer på TV, heter det i en pressemelding fra Øystein Syrstad i Tines kommunikasjonsavdeling.

FMI karakteriserte det som en politisk forfølgelse, og skribent Wangberg var rystet på FMIs hjemmeside og manet til boikott av Tine, noe som foreløpig ikke kan sies å ha fått hele folkets støtte.

FMI har vært seg selv lik siden oppstarten, og deres standhaftighet er en indikasjon på at det er en hard kjerne av innbitte motstandere av innvandreres tilstedeværelse i Norge og som tilsynelatende uoppslitelig sprer sitt budskap.

FMI's landsstyre i perioden 2012-2013

Fra venstre: Nestformann og pressetalsmann Jan Høeg, Larvik. Landsstyremedlem Tor Holst, Sarpsborg. Revisor Bjarne Dahl, Høvik. Formann og kasserer Bjørnar Røyset, Kristiansund. Varamedlem Magnar A. Bakke, Eid (ikke avbildet).

FMI slik de presenterer seg selv. Faksimile fra FMI's nettside. (<http://www.fmi.as>)

De frustrerte og utkastede FrP'eres oppsamlingsplass i partiet. Demokratene maktet aldri å nå de høyder de drømte om. Vidar Kleppe var primus motor i mange år, men ga seg i gikk av som leder våren 2012. Intriger, eksklusjoner og personmotsetninger preger partiet og valget av Kjell Arne Sellæg som ny formann førte til at flere forlot partiet, og da Sellæg også trakk seg kom Elisabeth Rue Strenbo inn som leder – etter at hun var blitt ekskludert fra FrP. Vidar Kleppe, som fremdeles er bystyrerepresentant i Kristiansand, nominerte seg selv som lekmann til Utlendingsnemda og ble valgt inn. Dette vakte noe oppsikt og Kleppe omtalte seg selv slik: *Jeg er ingen liberaler i slike saker, men jeg er rettferdig.*”

Det finnes også smågrupper av den mer bisarre sorten som Norgespartiet, Kristent samlingsparti, Norsk Folkeparti og Norges Frihetsparti – alle bestående av en knapp håndfull personer og uten nevneverdig liv utenfor sin egen hjemmeside. Tidvis kan en undres om partier av dette kaliber er en parodi eller reelle. Det nye partiet Norges Kristne har lansert sitt nye partiprogram. Programmet inneholder punkter som for mange vil være kontroversielle. Programmet er inspirert av en svært bokstavtro tolkning av Bibelen. I punktet om asylpolitikk heter det blant annet:

«Asylanter som kommer ved hjelp av raske og moderne transportmidler skal uten unntak avvises med en gang de lander på norsk jord, med unntak av enslige mindreårige. Moses sin førtiårige vandring gjennom Egypt og Sinaiørkenen skal her tjene som forbilde, og de som skal anses som reelle flyktninger eller asylanter må ta seg inn i riket til fots og ha gjort det hele veien fra hjemlandet. Asylanter utenfor

Norden må ha brukt minst fire år på vandringen til Norge og ha vært iført sandaler, kappe og stav slik Moses var.»

Gammelnazistene, altså mennesker med forankring i krigstidens nazibevegelser har forsvunnet av banen. De fleste er døde, eller så gamle at de ikke lenger makter å drive politisk arbeid. De var i sin tid fødselshjelpere for miljøet rundt Norsk Front og andre nazistiske grupper på 70- og 80-tallet, og deretter inspiratorer for en yngre generasjon snauskaller på nittitallet, selv om den tidens tattoverte skinheads ble i overkant for de mer besteborgerlige innenfor kretsen rundt Institutt for Norsk Okkupasjonshistorie og avisen Folk og Land. Inger Cecilie Stridsklev, som tidligere var en svært høylytt talsperson for de av NS-barna som stilte seg solidariske med sine foreldres politiske valg har også trukket seg tilbake fra den offentlige debatten. Dette kan også skyldes at nyere forskning har gjort det håpløst å hevde ting som at Nasjonal Samling ikke var antisemitter.

Vi ser imidlertid at noen av de gamle landssvikernes etterkommere fortsatt har hånd om gammelnazistenes arkivmateriale, og har digitalisert store deler av dette.

Ironisk nok har vi i Norge fortsatt et parti ved navn Nasjonal Samling. Dette drives av Oddbjørn Jonstad fra Oppegård og er en enmannsbevegelse Jonstad arvet fra den nå avdøde frontkjemperen Ole Darbu via en av 70-tallets nazister.

Jonstad driver en rekke websider, mange av dem rene lister over mennesker han oppfatter som landssvikere. Gjennom noe han kaller Boklaget selger Jonstad også egenproduserte bøker med titler som Norsk Innvandringsleksikon.

Nordiske krigere

Høyreekstreme grupper kan deles inn i to hovedkategorier etter hvilke metoder og strategier de velger. De parlamentariske grupperinger benytter demokratisk aksepterte metoder, mens de såkalte militante aviser disse og ønsker andre former for aktivitet for å fremme sitt syn.

Vigrid har i alle år fått svært mye medieomtale i forhold til gruppens faktiske medlemstall og aktivitetsnivå. Leder og profet Tore Tvedt har gått inn og ut av pensjonistenes rekker, men holder koken i stadig mer bisarre artikler og utspill på Vigrids hjemmesider og på Facebook. Enkelte lokale enklaver av vigridere eksisterer, men aktivitetsnivået er ikke egnet til bestyrrelse.

Vigrids egenkomponerte suppe av Hitler-beundring, Holocaust-benektelse og norrøn mytologi har aldri fengst de store masser, og den stadig mer ensoprete jødehat-linjen i propagandaen er så spesiell at det neppe vil øke rekrutteringen.

På deres hjemmeside publiserte de i 2012 en artikkel om Auschwitz der det fremmes argumentasjonen at dette var et gedigent badstu-anlegg og at røyken slett ikke kom fra krematorier, men fra badstu-ovner.

Tvedt er manisk opptatt av 2. verdenskrig og ønsker man å gjøre nazismen stueren må Holocaust forsøkes diskreditert. Tvedt er en omgjengelig mann og slutter ofte sine artikler med oppfordring til diskusjoner som f.eks.: ”Du treffer meg på Facebook for en hyggelig prat om anglozionistenes drapskrig mot Europa 1939-1949:) ”

Tore Tvedt var et av forswarets vitner som skulle vise at Breivik ikke var alene om sine synspunkter, og der var Tvedt krystallklar på at Breiviks synspunkter ikke var ekstreme, men ganske standard. «Dette er krig. En bevisst planlagt genetisk og kulturell utryddelse av et folk. Breiviks politiske synspunkter er helt standard. Det er ikke noe hokus pokus med hans verdensforestilling eller hans politiske synspunkt eller beskrivelse av situasjonen», sa Tvedt til VG. Tvedt hadde forberedt et langt foredrag, men retten lot ham ikke få holde det. «Det hele var en farse av en vits og et servilt og underdanig pressekorps fulgte godt opp i etterkant og gjorde seg fortjent til lønnen makteliten betaler dem for propagan-

dajobben sin.» skrev Tvedt på Vigrids hjemmeside der han la ut hele sitt 22 punkts foredrag som bl.a. inneholdt punkt 19 «Gjengangeren - Odd Einar Dørum - angstnevrotisk jøde». Vigrid er i praksis lite annet enn Tore Tvedts personlige prosjekt. Vigrids rekrutteringsvirksomhet har vært av en mer formell art enn andre grupper. Vigrid har gjennomført flere hundre seremonier der folk blir døpt eller gjort ”skiri” utnevnt til ”volve”, ”gode” eller andre måter formelt innlemmet i Vigrids fellesskap. Tvedt påstår at det er over 650 seremonier siden oppstarten, og de avholder jevnlige seremonier på historiske steder rundt om i landet. Det er imidlertid få tegn på at alle disse seremonier har medført noen stabil rekruttering av aktivister.

Den norske motstandsbevegelse er hovedsaklig Trondheimsbasert med sterke bånd til Sverige. Gruppen ledes av Håkon Forwald som prediker møysommelig organisasjonsbygging. De har opprettet en egen youtube-kanal og er omhyggelige i å gjengi alt de gjør på sin hjemmeside. Medlemsmassen er liten, men det forsøkes å få fotfeste flere steder i Norge, bl.a. i Bergen og Kristiansand. Aktivitetene har foreløpig bestått i å dele ut løpesedler og sette opp klistremerker. I regi av Den norske Motstandsbevegelsen gikk 25 menn gjennom Trondheims gater med faner og løpesedler. Dette provoserte trønderne og det ble et sammenstøt som førte til at politiet rykket ut og arresterte 25 marsjdeltakere – hvorav 23 svenske statsborgere – som etter all sannsynlighet tilhørte Svenske Motstandrørelsen (SMR). Åtte av de arresterte ble bøtelagt.

I følge politiet var det imidlertid flere nordmenn med i marsjen; både folk fra Trondheim og fra andre deler av landet. Det var svært få norske aktivister som deltok, og aktivitetsnivået til Den norske Motstandsbevegelse gir ingen grunn til å tro at dette er en stor, slagkraftig bevegelse. Tvert imot er det et svakhetsteget at norske ekstremister er nødt til å hente inn svenske leietropper for å gjennomføre et arrangement.

Andre tider: Norsk Fronts Tor Petter Hadland med den svenske nazilederen Göran Assar Oredsson under et internasjonalt nazitreff på 70-tallet, den gang nazistene hadde en smule vind i seilene. I dag er den norske nasjonalsosialismen nærmest ikke-eksisterende. (Foto via Helene Lööw.)

Den norske motstandsbevegelse er en del av et nordisk nasjonalsosialistisk nettverk som, ledet av den drapsdømte svenske nazisten Klas Lund, ønsker å kjempe for «et fritt og forent Norden». I dette drømmesamfunnet vil de ha «en autoritær ledelse, en nasjonalsosialistisk lederstat, samtidig som vi garanterte folkets frihet og stemmerett.»

En annen av gruppens sentrale skikkelser i Norge, den svenske innvandreren Stefan Lund, ble i november politianmeldt for drapstrusler av Vepsen, men resultater fra etterforskningen er ikke kjent i skrivende stund. Til tross for at den norske avdelingen er svak og liten er de sterke bånd til Sverige urovekkende, da det er aktivister med lang fartstid og betydelig erfaring de har knyttet seg opp til.

Den tidligere NDL-leder, Ronny Alte har vandret fra talsmann i NDL til å forlate skuta og lage sitt eget Norges Frihetsparti. Alte var også sentral i Facebook-gruppen "Vi som støtter opprettelsen av et fredssenter på Utøya." De forsøker for øyeblikket å rekruttere blant pårørende, men er opprettet av radikale islamhatere med tilholdssted på ytre høyre. Hatet mot Arbeiderpartiet var nok et vel så sterkt motiv for gruppens grunnleggere som sympatien for noen av de pårørende.

Militante, høyreekstreme aktivister har aldri vært sterke eller mange i Norge, og til tross for svulstig språkbruk og alarmende internasjonale forbindelser er det fremdeles ingen tegn som skulle tyde på at dette miljøet er i vekst.

Det gamle nazistmiljøet på Østlandet utgjør ingen politisk kraft, og når de samles har det mer preg av treff mellom gamle venner som drikker øl sammen enn av organisert aktivitet. Et eksempel er nazistenes julebord på en pakistansk pub i Oslo i desember, hvor de etterhvert godt forfriskede deltakerne havnet i slagsmål med blitzere som skal ha forsøkt å storme stedet.

En som derimot holder stand er Varg "Grevnen" Vikernes. Etter å ha sonet sin fengselsstraff for drap og kirkebrann er han nå en fri mann og meddeler seg flittig til sine tilhengere, og de er det en del av, om ikke i Norge, så rundt i verden. Vikernes skriver flittig på nettet, og produserer tekster hvor man kan lese ting som dette:

"As some of you might know my Jew-radar is very good indeed; I can propably spot a Jew in a crowd from at least 1 km away (ideally through the scope of a loaded sniper rifle), and my dear wife can repport that quite a few of the links many of you kindly and with good intentions suggest we add to our links section are actually links to Jewish-run websites."

Vikernes fremstår imidlertid også som en ganske isolert skikkelse i Norge, uten noen bevegelse rundt seg og ikke minst, et rulleblad som garanterer at de som flokker seg rundt ham vil havne i de hemmelige tjenstenes søkelys.

Jihadister

Politiets Sikkerhetstjeneste mener fortsatt at den største terrortrusselen mot Norge kommer fra jihadistiske miljøer. Ser man bort fra soloterrorister og trusler fra mentalt forstyrrede personer som kan angripe personer de har lagt for hat, er dette utvilsomt riktig.

Det er først de siste par årene at jihadistiske miljøer har stått frem i norsk offentlighet, og i 2012 har de fått mer enn sin tilmålte andel av offentlighetens oppmerksomhet.

Da det jihadistiske miljøet rundt Arfan Bhatti og Mohyeldin Mohammad i januar la ut en video hvor man ønsket død og fordervelse over navngitte regjeringsmedlemmer, ble det bråk og oppstuss, og den norsk-chilenske konvertitten Bastian Vasques, som tilhører jihadistmiljøet, ble siktet for trusler.

Oppstusset tjente imidlertid en hensikt: Mange muslimske organisasjoner kom på banen og fordømte på jihadistene, filmen og den tillyste demonstrasjonen, og boikotten fra et samlet muslimsk Norge gjorde at kun 46 personer møtte opp foran stortinget den 22. januar. Til sammenligning møtte det 70 politifolk og over 200 pressefolk. Den tillyste motdemonstrasjonen fra Norwegian Defence League fant sted på en pub i nabolaget, og gikk tilsynelatende ut på å drikke øl.

Demonstrasjonsfiaskoen står i skarp kontrast til i 2010 da en tegning av profeten Mohammed som gris dukket opp på facebooksidene til Politiets Sikkerhetstjeneste. Arfan Bhatti, med god hjelp fra Dagbladet, samlet 3000 sinte muslimer til demonstrasjon mot grisetegningen.

Det interessante den gang, og som ikke er kommet frem i media, er at det under planleggingen av denne demonstrasjonen ble gjort klart at hensikten var å bruke oppstusset til å lage en norsk versjon av ekstremistbevegelsen Hizb U Tahir. Dette forsøket strandet imidlertid.

I tiden etter januarmedonstrasjonen foran stortinget gikk jihadistmiljøet under navnet Ansar Al Sunnat (tradisjonens hjelpere). Under dette navnet fremsatte talsmannen Arslan (Ubaydullah) Maroof Hussein kravet om å få bydelen Grønland i Oslo som egen muslimsk stat, uten særlig annen

respons enn lattersalver. Gruppen produserte også videoer, blant annet en hvor våpen- og narkotikadømte Mahrez Soukane holder en teologisk forelesning om de ti siste dagene i Ramadan.

Soukane var for øvrig en av fire fra jihadistmiljøet som senere dukket opp på et jegerprøvekurs. I løpet av kurset skremte jihadistene andre kursdeltakere, blant annet ved å snakke om at når de fikk våpen, skulle de jakte på jøder. Kursarrangørene varslet saken videre til PST.

Mens Soukane og co gikk på jegerprøvekurs, ble de fotografert av et reportasjeteam fra Vepsen mens de deltok på en støttedemonstrasjon for trusseldømte Najmuddin Faraj Ahmad (Mulla Krekar).

Krekar og hans bror samlet rundt hundre tilhengere til demonstrasjonen den 1. mars. Deltakerne her var hovedsakelig kurdere. Her skiller Krekar seg fra grupper som Profetens Ummah ved at tilhengerskaren er relativt etnisk enhetlig, og ved at mye av aktiviteten er rettet inn mot ting som skjer i Krekars gamle hjemtrakter i Kurdistan.

Profetens Ummah ble det nye navnet på Ansar al Sunnat, og Ubaydullah Hussein fortsatte som gruppens talsmann.

Da Dagsavisen ble tipset om at medlemmer av Profetens Ummah hadde deltatt på et jegerprøvekurs tok de kontakt med kursarrangøren som bekreftet historien. Politiets Sikkerhetstjeneste hadde blitt orientert om de fire kursdeltakerne som viste påfallende lite interesse for jakt, samtidig som at andre kursdeltakere hadde blitt skremt av uttalelser de hadde kommet med.

Etter å ha kontaktet Ubaydullah Hussein i Profetens Ummah for kommentarer, hvor han ble gitt tilsvarende rett og full mulighet for sitatsjekk, endte det hele med at journalist Nina

Sorte faner med den muslimske trosbekjennelsen eller teksten Gud er stor brukes ofte av jihadistene.

Johnsrud ble truet. Like etter ble en journalist i Aftenposten også truet, men redaktørene i de to avisene valgte å legge lokk på saken. Johnsrud gikk selv ut i media og fortalte om truslene.

I mellomtiden hadde Ubaydullah Hussein også kommet med uttalelser som kunne tolkes som trusler mot Oslos jødiske menighet og kommet mot tilrop til et vitne i rettssaken mot Mullah Krekar. Hussein ble varetektsfengslet, og satt fengslet i fire uker.

Truslene mot journalister bidro ikke til å heve gruppens anseelse i offentligheten, og de fremstår i dag som svært isolert i muslimske miljøer, særlig fordi de etter hvert har beskyldt et stort antall andre muslimer for ikke å være muslimer.

Profetens Ummah gjennomførte i etterkant av oppstusset rundt fengslingen av Arslan Maroof Ubaydullah Hussein en pressekonferanse som etterlot flere spørsmål enn svar med hensyn til hva gruppen vil. Talsmann Egzon Avdyli var ikke villig til å svare utdypende på spørsmål og var ute av stand til å si hva de ønsket å endre i det norske samfunnet.

Å tallfeste de jihadistiske miljøene kan være vanskelig. Det er helt klart at det finnes en rekke aktører som i liten grad opererer på gaten eller på Facebook. De er involvert i

lysskye hjelpeorganisasjoner og i kontakt med utlandet og transport av mennesker og penger til konfliktområder i for eksempel Syria.

Profetens Ummah består anslagsvis av en kjerne på 30 personer, med et omland på kanskje 100 personer. Miljøet rundt Krekar, som fremstår som langt mer disiplinert, teller kanskje 100 personer med stort og smått hvis man skal dømme ut i fra hva han kan mobilisere på gateplan.

Under rettssaken mot Krekar kom det for øvrig besøk fra Storbritannia. Anjem Chaudary og tilhengere av hans nå forbudte gruppe Sharia4UK, dukket opp under rettssaken, og Chaudary proklamerte at han skulle starte en underavdeling, Sharia4Norway. Chaudary lovet pressekonferanse, men denne ble ingenting av. Det hele lot til å ebbe helt ut i sanden, men en tid senere kunne man se et bilde, ikke av Krekar, men av folk i profetens Ummah, som hevdet at de nå hadde kontakt med Chaudary og hans folk.

Det er ting som tyder på at jihadistene har valgt å holde en noe lavere profil enn tidligere. Hvorvidt dette er noe som vil vedvare er noe som gjenstår å se.

Konspirasjonsmiljøer som utfordring

Sataniske sexovergrep, arbeiderpartihat, fredsforskere og Breivik som agent for internasjonal sionisme: 2012 i konspirasjonsteorier

Også i 2012 har konspirasjonsteoretikere vært en liten, men iøynefallende del av det alternative norske medielandskapet.

Nettstedet Nyhetsspeilet har også dette året holdt det gående med en salig blanding av konspirasjonsteorier, avsløringer av satanisk motiverte makteliter, nyåndelige spekulasjoner og endetidsforventninger, selv om det har blitt færre dommedagsprofetier tilknyttet mayakalenderen etter hvert som datoen 21.12 faktisk har nærmet seg. I stedet har disse i økende grad blitt erstattet med subtile og vanskelig målbare "bevissthetsendringer".

I forbindelse med den mye omtalte overgrepssaken i Vågå spekulerte skribenten Jarle Johansen i om saken i virkeligheten kunne være en dekkoperasjon for å skjule at alle "ledende makthavere" er nødt til å delta i satanistiske barnesex-orgier, som deretter blir filmet og brukt som pressmiddel. Påstanden må sees på bakgrunn av Johansens antisemittisme og nærmest gnostiske verdensbilde, der ånd og materie står mot hverandre og der den "sataniske" materien blant annet er representert av "jødiske" ideologier og livssyn som marxisme, sosialisme og humanetikk.

Representanter for konspirasjonsmiljøet har også i år forsøkt seg på solodemonstrasjoner, blant annet under den islamistiske gruppen Profetens Ummahs demonstrasjon ved den amerikanske ambassaden der en ung mann ropte skjellsord mot demonstrantene helt til han ble ført bort av politiet. I likhet med en tilsvarende episode der mannen ble arrestert i et forsøk på å ta seg inn i Rådhuset i forbindelse med et direktesendt møte med årets nobelprisvinnere kunne dette fått alvorlige følger, spesielt i det siste tilfellet der han viste seg å være bevæpnet med kniv.

Hatet mot Arbeiderpartiet

Noe som er verdt å merke seg i Johansens analyse av overgrepssaken er antydningen om at regjeringspartiet praktiserer rituelle overgrep. En sak som ser ut til å forene konspirasjonsteoretikere av nærmest alle avskygninger er nemlig et intenst hat mot Arbeiderpartiet.

Allerede konspirasjonsgudfaren Erik Rudstrøm beskrev i "Frimurerne og de skjulte makteliter" (2003-2005) Arbeiderpartiet som et landsforrædersk og grunnleggende udemokratisk parti som fulgte retningslinjene fastlagt av Sions Visers Protokoller og Illuminati. Mye av denne retorikken kan i dag gjenfinnes hos en rekke mindre organisasjoner og nettverk viet til å kritisere og angripe institusjoner som barnevern og domstoler, og som nok dessverre ofte er drevet av foreldre eller andre pårørende som har opplevd å bli fratatt barn. For enkelte barnevernsmotstandere ser hele barnevernet ut til å være en grunnleggende korrumpert institusjon, som bryter menneskerettighetskonvensjonen og som er drevet av pengegriskhet eller ideologisk blindhet.

Disse overlapper delvis tilsvarende et miljø av domstolskritikere, som med utgangspunkt i at mange dommere de siste tiårene har "slumset" med innlevering av dommerforsikringer (en skriftlig erklæring om at de vil handle i tråd med loven og med sin samvittighet og ikke la seg bestikke eller påvirke) hevder at dette er en bevisst politikk for å kunne avsi politisk motiverte dommer uten å bryte embetsløftet sitt. Dette gav seg blant annet utslag i at representanter for "dommeraksjonen" ble nektet adgang til tinghuset der de forsøkte å dele ut flygeblader i forbindelse med 22. juli-rettsaken. Enkelte skal også ha forsøkt å få kontakt med

Her tar politiet hånd om en mann fra konspirasjonsmiljøet i Oslo etter at han angrep Vepsens medarbeider med vievann under en demonstrasjon. Mannen ville drive Satan ut av vår fotograf..

Anders Behring Breivik i håp om å få ham til å tale deres sak i rettssalen.

Begge grupper ser på dette som utslag av at Arbeiderpartiet under overflaten styrer Norge som et marxistisk diktatur som ikke står tilbake for de gamle østblokklandene. Barnevernets virkelige funksjon er å oppløse kjernefamilien for å bedre kunne indoktrinere barn og unge, og dommerne er kjøpt og betalt av AP-staten. Disse miljøene har begge forbindelser til grunnlovsfundamentalistiske organisasjoner – i første rekke minipartiet Norgespatriet, som foreløpig ikke har klart å samle nok underskrifter til å stille til valg – og den enda mindre bevegelsen Folkets Samlingsbevegelse, tilknyttet konspirasjonsnettstedet Folkets Info.

Begge disse gruppene hevder at Arbeiderpartiet har styrt landet ulovlig siden 1938, da Stortinget vedtok å forlenge stortingsperiodene fra tre til fire år. Dette omtales begges steder som et ”statskupp”, en ide de ser ut til å ha plukket opp fra gammelnazistene rundt bladet Folk Og Land, som brukte det til å hevde at Quisling og NS bare hadde avsatt et ulovlig regime og dermed ikke gjort noe galt. Begge antyder også at målet for Arbeiderpartiet er å innføre et kommunistisk regime etter sovjetisk mønster, og at dette på en eller annen måte har forbindelse til eller er inspirert av jødedommen.

Et tilsvarende syn på Arbeiderpartiets politikk som grunnlovsundergravende viste seg også i en del marginale kristne kretser i forbindelse med vedtaket om å erstatte statskirken

med en ”folkekirke” våren 2012, som blant annet i debattfeltene til avisen Dagen ble sagt å være i strid med grunnlovens ”ånd”, og et bevis på at grunnloven var blitt satt ut av kraft av ”landsforrædere” som ønsket å erstatte kristendommen med sosialistisk ”hedenskap”. Og ikke minst finnes et slikt syn hos deler av det islamfiendtlige miljøet, der det kan hevdes at Arbeiderpartiet og europeiske søsterpartier bevisst ”importerer” muslimske innvandrere for å gjøre landene multikulturelle og slik sikre seg mer ”stemmekveg”.

Hatet mot Arbeiderpartiet er antagelig en av de største utfordringene som i dag utgjøres av konspirasjonsmiljøene, både fordi det er den eneste slike forestillingen som foreløpig har ført til voldshandlinger her til lands og fordi det for tiden ser ut til å ha potensiale for å samle mennesker som ellers aldri ville funnet hverandre.

Breivik som sionistisk agent

Allerede i 2011 var det dem som antydte at den ”offisielle” versjonen av terrorhandlingene 22. juli i fjor ikke kunne være helt korrekt. Blant dem var fredsprofessor Johan Galtung, som under et foredrag i Oslo og i en tekst på sitt eget nettsted mente man burde se nærmere på Breiviks medlemskap i frimurerlosjen.

Til tross for den sterke motviljen som finnes mot Arbeiderpartiet i mange miljøer, er det få eller ingen som har antydte at Jens Stoltenberg selv stod bak drapene. Den klart domine-

rende konspirasjonsteorien har vært at Israel er ansvarlig for terrorhandlingene, eller at Breivik hovedsakelig var motivert av "sionisme" og ønsket å straffe Norge for støtten til en palestinsk stat, eller forhindre en slik anerkjennelse.

Det ser ut til at denne forestillingen delvis stammer fra den svensk-russiske skribenten Jøran Jermas, alias Adam Ermash eller Israel Shamir, og delvis fra et antiisraelsk og antijødisk miljø på den amerikanske vestkysten tilknyttet nettstedene Veterans Today og Salem News som også har forsøkt å gi Israel skylden for skolemassakren i Newtown, Connecticut. I året som har gått har den særlig fått fotfeste i deler av det som er igjen av Sannhetsbevegelsen for 11. september, med Torstein Viddal som viktigste forkjemper. Ifølge Viddal er det grunn til å tro at noen i politiet med tilknytning til nettverket Stay Behind – som spiller en viktig rolle i norsk konspiranoia – bevisst trenerte eller saboterte politiaksjonen i den hensikt å la Breivik drepe flest mulig. Her har han blant annet uttrykt støtte til den amerikanske nyfascisten Webster Tarpleys teorier om at drapene skyldtes krefter i "the deep state" utenfor demokratisk kontroll. Også Martin Larsen fra det antisemittiske nettstedet Folkets Info har kommet med påstander om et "sionistisk" eller "pro-jødisk" motiv som står i diametral motsetning til "norsk nasjonalisme og sannhetssøken".

Johan Galtung og Transcend-nettverket

Fredsprofessor Johan Galtung havnet i hardt vær etter at han i september 2011 holdt foredraget Ti teser om 22. juli, der han blant annet omtalte frimurerne som "kunstige jøder" og anbefalte tilhørerne å lese Erik Rudstrøms og Per-Aslak Ertresvågs bøker. Galtung gjentok uttalelsene i tidsskriftet Humanist, der han også kom med det de fleste tolket som et forsvar for det kjente antisemittiske skriftet Sions Vises Protokoller i tillegg til å sitere den kjente nynazisten William Pierce. Resultatet var at mange av Galtungs tidligere støttespillere og samarbeidspartnere, herunder Human-Etisk Forbund og Miljøpartiet De Grønne, tok avstand fra ham.

Utover sommeren og høsten ble han også tatt av plakaten ved flere arrangementer der han var booket som taler eller foredragsholder, og suspendert fra fredsinstittuttet i Basel der han tidligere hadde vært en hyppig gjesteforeleser. Dette hindret imidlertid ikke SILK-festivalen i Skudeneshavn fra å ha ham blant hovedtalerne i november, eller Norges Fredsråd i å arrangere en workshop med Galtung i desember.

Ved siden av Galtungs egne uttalelser har det også kommet frem at nettstedet Transcend Media Service, en nyhetstjeneste som inngår i fredsprofessorens Transcend-nettverk, i flere år har vært et tilholdssted for en rekke kjente konspirasjonsteoretikere, flere med tilhold på den ytre høyresiden.

Når utgrupper finner hverandre

Det siste året har vi sett flere eksempler på at tilsynelatende forskjellige grupper har funnet sammen. På den ene siden har alternativmiljøet vist en klar vilje til å ta avstand fra konspirasjonsteoretikerne som i perioder har fått lov til å gro i skyggen av krystallhealing og chakrarenens. På den annen side har dette bidratt til å radikalisere enkelte elementer ytterligere. En del av disse har samlet seg på facebookgruppen I Lyskilden – Portal for alternative nyheter, som i stor grad er dedikert til forsøk på å sverte Human-Etisk Forbund og kampanjen Ingen liker å bli lurt, som de oppfatter som hovedfienden og som etter deres mening er styrt av "big pharma" (medisinalindustrien) eller endog satanistiske grupper. En annen fiende er Arbeiderpartiet, som flere av medlemmene i likhet med miljøene omtalt over anser for å være et maktskyt og tilnærmet kriminelt parti. Flere av medlemmene har det siste året forsøkt å knytte seg opp til miljøer som tilsynelatende står fjernt fra "lyset og kjærligheten" som normalt blir assosiert med nyåndelighet. Blant annet har et kvinnelig medlem siden i sommer pleid nær kontakt med islamfiendtlige og høyreekstreme miljøer rundt Stopp Islamiseringen av Norge (SIAN), og forsøkte i september å opprette en "støttegruppe" for Utøya-ofre sammen med tidligere Norwegian Defence League-leder Ronny Alte der målet var å få gjort Utøya til et minneste og "fredssenter" og slik hindre AUF fra å bruke den i fremtiden.

Et annet medlem, en tidligere homøopat og vaksinemotstander fra Sør-Trøndelag som i november ble omtalt som en av Norges verste nettmobbere av NRK, har i vinter skrevet flere artikler for Nyhetsspeilet der han beskylder Human-Etisk Forbund for å fremme satanisme og pedofili. Det er grunn til å tro at dette for artikkelforfatteren snarere handler om å spre konspirasjonsteorier for å fremme en agenda - å sverte Human-Etisk Forbund – enn om ting han selv tror på. I så fall ser vi her en instrumentell bruk av konspirasjonsteorier som på sikt kan være ødeleggende for Nyhetsspeilet slik vi må tro at det opprinnelig var tenkt.

Antisemittisme

Antisemittisme er beskrevet som en sykdom som antisemitten lider av, men som jøder dør av. Det begås heldigvis få voldelige, antisemittiske handlinger i dagens Norge. Vår krigshistorie utgjør fortsatt en solid vaksine mot den type utskeielser. Frøene ligger imidlertid under overflaten, og noen av dem slår forsiktige spirer. Det er få eksempler på voldelige angrep mot norske jøder i året som gikk

Med unntak av de islamfiendtlige miljøene, som forsøker å skape en allianse med jøder mot muslimer og som derfor iherdig støtter Israel, hva enn landets politikere måtte gjøre, går antisemittismen som en brun tråd gjennom flere av de norske ekstremistmiljøene. Vi finner antisemittiske strømninger både innen ytterliggående muslimske miljøer, i det såkalte konspirasjonsmiljøet og blant tradisjonelle høyreekstremister.

I flere muslimske miljøer florerer et jødehat under påskudd av midtøstenkonflikten. Et eksempel er Islam Net, en salafistisk gruppering som ved to anledninger har invitert den ytterliggående britisk-palestinske predikanten Haitham al-Haddad til å snakke ved sine arrangementer. Al-Haddad har blant annet hevdet at jøder er avkom av griser og aper. Da Vepsen oppfordret Islam Net til å trekke invitasjonen ble vi beskrevet som islamfiendtlige. Islam Net er imidlertid ikke alene om sin antisemittisme i muslimske miljøer. Ett godt eksempel på dette har vi i Tron Ali Linstad, den norske legen som etter at Vepsen slo opp saken ikke fikk motta kongens fortjenestemedalje i sølv, nettopp på grunn av hans uttalelser om jøder som upålitelige.

Talspersoner fra profetens Ummah har også gjentatte ganger kommet med uttalelser om jøder og jødernes påståtte makt som fører seg inn i den antisemittiske tradisjonen. Medlemmer av profetens Ummah skal også, i følge deltakere på et jegerprøvekurs, ha snakket om at når de fikk våpen skulle de jakte på jøder, og en av talsmennene for gruppen. Arfan Bhatti, er dømt for psykisk medvirkning til skyting mot synagogen i Oslo for noen år siden.

Det norske konspirasjonsmiljøet sprer stadig klassiske antisemittiske forestillinger. Mye av det som spres er klassiske forestillinger, hentet fra Sions Visers Protokoller. Andre

teorier er mer vidløftige og trekker frem tanker om at jøder egentlig er øgler i menneskeham. Nettstedet Nyhetsspeilet er fortsatt flaggskipet til konspirasjonsmiljøet, og nettsiden er en tumleplass for holocaustfornektende, mennesker som tror jødene sto bak angrepene mot USA den 11. september 2001 og folk som tror at Anders B. Breivik opptrådte på vegne av en sionistisk sammensvergelse. Blant konspirasjonsteoretikerne har fredsprofessor Johan Galtung blitt helt etter at han i foredrag har antydnet at frimurerne kan ha stått bak angrepene den 22/7 for to år siden og har trukket frem Sions Visers Protokoller.

De som tradisjonelt har stått for den mest giftige antisemittismen i Norge har vært det tradisjonelle høyreekstreme miljøet, med nazistene i spissen. Bevegelser som gamle Zorn 88 og senere Vigrid har åpent hyllet Hitler og Quisling mens de har spredd antisemittiske konspirasjonsteorier og fornektet Holocaust. De klassiske innvandringsfiendtlige organisasjonene, som Folkebevegelsen Mot Innvandring, har tidligere holdt en lav profil når det gjelder hets mot jøder. I året som gikk kom imidlertid organisasjonen ut av skapet. I artikkelen Jødernes rolle tar Stig Roar Wangberg, en av FMIs yngre aktivister opp Jødernes rolle. I artikkelen kommer Wangberg med alle de klassiske, nazistiske mytene om jøder som at jødene utgjorde en trussel mot Tyskland før annen verdenskrig, og avfeier Holocaust som et falskneri: «*Som en del av etterkrigspropagandaen og den psykologiske krigføringen, maktet de jødiske kommunistene, godt hjulpet av de allierte (før, under og etter forberedelsene til Nürnbergprosessene, f. eks.) å skape myten om et "holocaust" (og rekonstruerte etter krigen noe som angivelig skulle ha vært et gasskammer, i Auschwitz), som har vist seg å være "det perfekte våpen" mot vår moral, vår samvittighet og vår frie tenkning. Som all annen religion: Den gjør oss til slaver, og krever vår tro og lydighet.*» Wangberg er åpenbart ikke en

Ubaydullah Hussain (t.v.) i Profetens Ummah er siktet for trusler mot norske jøder.

enslig svale, for i kommentarfeltet stemmer FMIs styremedlem Bjørnar Røyset i: «*Videre er det viktig å kunne debattere dette uten at motparten kommer trekkende med begreper som «jødehater», «antisemitt» osv. Slike «argumenter» sitter rimelig løst i kjeften på mange, og disse er da ikke et hår bedre enn de norskfiendtlige som betegner oss patrioter som «rasister» og «nazister» p.g.a. våre holdninger til norsk innvandringspolitikk. Min mening er at fremgang kommer gjennom en åpen og usensurert debatt, og er det slik at historien er feil, bør den skrives om.*»

En annen veteran i FMI og tidligere fylkesleder for Demokratene i Nordland er Amund Garfors. Han slutter seg til:

«*Jeg vil herved takke Stig Roar Wangberg for hans åpenhet og rett på sak om disse ting. Mye av dette var helt nytt for meg, og jeg ser nå, dersom dette er korrekt, at historien om hva som lå bak hatet mot jødene, det er nok blitt holdt skult for de fleste av oss både i skolen og ellers fra media. Jeg har lenge lurt på hvem som egentlig står bak denne masseimporten av muslimer til Europa, og hvem som finansier denne ødeleggelsen, men etter å ha lest dette meget oppklarende skriv fra Wangberg, ja da begynner jeg å se en del ting fra en annen vinkel, og forstår nå at ting kommer ikke helt av seg sjøl.*»

FMI driver også, som eneste norske nettsted, også reklame for publikasjonene til Stig Bromann, en trykker på Vestlandet. Bromann trykket opp nye opplag av flere kjente antisemittiske verker, blant annet Sions Visers Protokoller. I forkant av terrorsaken i fjor sommer bestemte imidlertid

Bromann seg for å nedlegge forlagsvirksomheten. Han kontaktet da Vepsen og opplyste om at han ville makulere alle opplag og ikke ønsket å være aktiv i dette miljøet lenger. Annonsene for Ekmanns publikasjoner ligger imidlertid fortsatt ute på FMIs nettsider, og deler av materialet kan lastes ned som PDF.

Selv om organisasjonen knapt nok er en skygge av hva den var for ti år siden, fortsetter Tore W. Tvedt sin kamp for å «bevise» at Holocaust aldri fant sted. Nettsiden hans er en blanding av holocaustfornektelse og grove vitser. En annen og kanskje mer produktiv nettside er Gasskammeret, en jødefiendtlig og holocaustfornektende side som drives av bergensmannen Bjørn Brataas under pseudonymet Gasse-Geir. Brataas opererer under andre pseudonymer på nett. Siden utpreger seg ved et til tider svært usmakelig innhold.

Nazistene har ikke det potensialet de engang hadde. De utgjør i dag ingen trussel mot stabiliteten i samfunnet eller i nevneverdig grad mot norske jøder. Det som imidlertid er bekymringsvekkende er at nazistenes antisemittiske tankegods har smittet over til både konspirasjonsmiljøet og til militante jihadister. I Konspirasjonsmiljøet er det mennesker som er så vidt forstyrret at de kan la handling følge ord og i de jihadistiske miljøene eksisterer det en klar holdning om å bekjempe jødedommen.

Saken blir ikke bedre av at imamen og styrelederen i Oslos største moske gikk ut og hevdet dels at jødene styrer norske medier, dels at det var forståelig at Hitler myrdet jøder fordi de er et «urolig folk» i verden.

Islamfiendtlighet

Det islamfiendtlige miljøet i Norge kan ikke sies å ha styrket seg i året som gikk. En rekke splittelser har ført til at miljøet står svakere enn før. Samtidig ser vi at retorikken er like hatefull og preget av henvisninger til krig og bygget på konspirasjonsteorier. I de mest ytterliggående delene av miljøet turer man frem som tidligere og hevder at det eksisterer en sammensvergelse som handler om å underlegge Europa den muslimske verden for å skape et Eurabia

Islamfiendtlige grupper produserer fiendebilder og skrekkszenarier, og er avvisende til enhver form for dialog, forståelse og flerkulturelt fellesskap. Muslimer anses som fienden, folket som sovende og det hele kombineres med en konspirasjonsteori er en mektig moralsk elite undertrykker fakta og den frie debatt.

Den såkalte kontrajihadistiske bevegelsen beveger seg mest på internett, hvor blogger som Atlas Shrugs, Gates of Vienna, Jihad Watch og the Brussels Journal er blant noen av de sentrale bloggene i et nettverk som utveksler konspirasjonsteorier og finner stadig nye «bevis» for den muslimske sammensvergelsen.

Vepsens britiske søsterorganisasjon, Hope Not Hate har kartlagt de kontrajihadistiske gruppene i Europa, Amerika og Israel og endt opp med 200 forskjellige organisasjoner. Det finnes også en rekke internasjonale nettverk av islamfiendtlige organisasjoner.

De to som er mest aktive i Norge er Stopp Islamiseringen-nettverket og nettverket av såkalte Defence Leagues. I Danmark og Sverige er også den såkalte Trykkefrihetsbevegelsen aktiv, mens man her i Norge ser at denne bevegelsen har fått en viss sympati hos grupperinger som Document.no og Human Rights Service.

Man kan ikke snakke om en islamfiendtlig bevegelse. For det første er personkonflikter og intern krangling et utbredt fenomen. For det andre fyller de hele spekteret, fra en Fjordman som oppfordrer til bevæpning via SIAN og NDLs gatedemonstrasjoner og HRS sine forsøk på å stemple alle motstandere som tilhengere av ekstreme grupper til Documents mer forsiktige ytringer av fremtidspessimistisk og myndighetsskeptisk art.

Det er ingen norske blogger som sådan som har noen sentral posisjon internasjonalt. Bloggeren Fjordman, hvis egentlige navn er Peder Are Nøstvold Jensen, er den eneste nordmann som har noen posisjon internasjonalt. Etter terroren 22. juli i fjor erklærte Jensen at han ville slutte å blogge som Fjordman. Han flyttet til Danmark, og snart var Fjordmans skriverier igjen å se på høyreekstreme nettsteder. Jensen startet også en innsamling for å finansiere sitt nye liv i Danmark.

Det er viktig å forstå at dette miljøet preges av lite møteaktivitet, og at deres hovedarena er internett.

Norwegian Defence League

Organisasjonen har aldri levd opp til sine ambisjoner om å bli en massebevegelse i gatene, og året sluttet med en heller liten forsamling mennesker som demonstrerte på et bortgjemt sted. Etter mange ukers mobilisering troppet til sammen 46 mennesker opp på baksiden av Oslo kretsfengsel, på trygg avstand fra mulige tilhørere og motstandere.

Ronny Altes karriere som leder i NDL ble kortvarig. Han trakk seg i løpet av fjoråret, etter sigende fordi den øvrige ledelsen var uenig i at Alte tok avstand fra Anders B. Breivik.

Alte ble erstattet av Rune Hauge, som på internett bruker dekknavnet Leo Bårdsen. Hauge har imidlertid ledet organisasjonen fra Danmark, noe som igjen har ført til ny splid. I forbindelse med demonstrasjonen NDL avholdt den 15. desember var det klart at det lå an til nytt indre bråk. Kjetil Kjørli forsvant ut av ledelsen, og flere andre medlemmer klager over å ha blitt skviset ut.

NDLs markeringer i 2012 var illustrerende for organisasjonens mobiliseringsevne. Under jihadistemonstrasjonen foran Stortinget den 20. januar mobiliserte de ti personer som

Arne Tumyr leder SAIN - Stopp Islamiseringen av Norge. Her under en tale foran Stortinget.

heller enn å demonstrere samlet seg på en pub og drakk øl.

Bedre gikk det ikke den annen mars da man igjen skulle ut i gatene i forbindelse med at Mulla Krekar arrangerte demonstrasjon i Oslo. En håndfull NDLere samlet seg, kanskje i ufrivillig ironi, på Sidesporet Pub på Oslo Sentralstasjon.

Etter hvert ankom de Eidsvoll's Plass hvor de på betryggende avstand tok noen bilder med en mobiltelefon før de vendte tilbake til publivet.

Da Europas forskjellige Defence Leagues skulle demonstrere sammen i Århus, viste det seg at NDLs danske søsterorganisasjon ikke hadde nevneverdig større mobiliseringsevne. Til tross for at det var meldt om ekstremister fra hele Europa, dukket bare 200 personer opp, med SIANs Arne Tumyr som eneste taler.

Sammenlignet med tidligere på året kan man kanskje si at 46 mennesker som møter opp er mye, men her så vi nok høyden av hva NDL kan mobilisere og dette er før vi har sett den fulle effekten av nye splittelser og antydninger om at organisasjonen fortsatt er infiltrert av antirasister.

NDL preges fortsatt av at de er et facebookfenomen, med svake organisatoriske strukturer og ondt blod internt.

Det er talende at organisasjonen ledes av en person som bor i Danmark, mens mye av arbeidet med demonstrasjonen i desember ble utført av polsk-svenske Kamil Ryba, lederen av Swedish Defence League som later til å lede den svenske organisasjonen fra Oslo, hvor han jobber som håndverker.

SIAN – Stopp Islamiseringen Av Norge

SIAN har heller ikke utmerket seg med de store mobiliseringer av folkemasser. Organisasjonen har jevnlig hatt sine stands, omgitt av et stort politioppbud, hvor Arne Tumyr advarer mot islamiseringens farer. SIAN har også hatt sin andel intriger og organisasjonen ble kastet ut av paraplyorganisasjonen SIOE (Stop Islamisation of Europe) etter brudd mellom NDL og SIAN. Det ble dannet en egen gruppe som kaller seg SIOE Norge som ledes av Merethe Hodne og Kjersti Margrethe Gilje fra Sandnes. SIAN, hvor stadig Arne Tumyr er den sterke mann, har på sin side fått med seg avhoppere fra NDL, og Ronny Alte er stadig å se som taler på organisasjonens arrangementer.

Norges Frihets Parti

Dette er Ronny Altes organisasjon. Det kan synes som om det er langt frem til dette partiets valgdeltakelse og medlemmene i organisasjonens facebookgruppe er folk som fulgte med Alte over fra NDL samt mange kjenninger fra SIAN.

Patriotisk Folkeparti

Dette er en annen partikonstruksjon i det islamfiendtlige miljøet og ledes av Eilert Sannes. Partiet samler inn underskrifter på nettet for å bli registrert som politisk parti, men med 60 innsamlede underskrifter det det langt frem til de 5 000 som trengs. Sannes har tilsynelatende forsøkt å heve seg over splittelsen i det islamfiendtlige miljøet og har stilt opp som taler både hos SIAN og NDL. Hans siste opptreden i 2012 var på NDLS demonstrasjon bak Oslo kretsfengsel,

Rune Hauge, som bruker dekknavnet Leo Bårdsen, er leder for Norwegian Defence League. Her holder han tale bak Oslo Kretsfengsel. Hauge er NDLS fjerde leder etter Håvar Krane, Lena Andreassen og Ronny Alte som alle har forsvunnet ut av organisasjonen.

hvor han hevdet å ha funnet ut at Allah var et annet navn for Djevelen.

Kristent Samlingsparti

Partiet har tidligere markert seg ved at flere av deres aktivister har dukket opp på demonstrasjonene til Norwegian Defence League. Partiet har imidlertid slitt med indre strid og Magnar Tanem og Hallvard Sandvik brøt ut etter at KS blant annet tok avstand fra Tanems uttalelser om at terroreren sommeren 2011 var Guds straffedom over Norge.

Norges Kristne

Dette er Magnar Tanem og Hallvard Sandviks forsøk på å opprette et nytt politisk parti. Så langt har partiet ikke fått nevneverdig med støtte, men har til gjengjeld fått en del oppmerksomhet på sosiale medier på grunn av en del originale betraktninger i partiprogrammet. Partiet vil blant annet lage et norsk-israelsk atomvåpenprogram, de vil forby homofili, kriminalisere selvmord (!) og pålegge alle byer å ha en kristusstatue plassert på et godt synlig sted. I følge vedtektene er

det slik at «ved strid om fortolkninger av partiets grunnprinsipper og ånd, er partiets grunnleggere, Magnar Tanem og Hallvard Sandvik å anse som ufeilbarlige.»

Human Rights Service

HRS fremstår et forsøk på å danne en mer stuerten islamfiendtlig gruppe, og HRS er den eneste av disse grupperingene som har mottatt offentlig støtte. Organisasjonen ledes av Rita Karlsen, med Hege Storhaug som informasjonsleder. Før 22. juli 2011 spredde HRS også eurabiaretorikk, både i form av ting de publiserte på nettstedet sitt og gjennom uttalelser talspersonene selv kom med i media. I ettertid har de benektet at de står for disse standpunktene og lagt ansvaret for det som lå på nettsiden på tidligere medarbeidere.

I året som gikk har HRS lagt seg på en svært aggressiv retorikk mot meningsmotstandere. Artikler på HRS sin nettside har forsøkt å knytte kjente muslimer til ekstreme grupper som for eksempel Profetens Ummah. Flere av disse artiklene er signert med et fiktivt navn, og det kan synes som om ledelsen i HRS slik forsøker å distansere seg fra innholdet i

Tidligere styremedlem i SIAN og Demokratenes ordfører kandidat i Ålesund, Kaspar Johan Birkeland holder tale foran Stortinget.

artiklene, samtidig som de ser seg tjent med å spre dem.

Enkelte vil være uenige i at vi plasserer en organisasjon som HRS blant islamfiendtlige grupperinger, men en kikk på organisasjonens nettsider viser at hoveddelen av innholdet dreier seg om muslimers gjøren og laden, uten tilsvarende fokus på andre grupper. Organisasjonens stadige krav om at myndighetene må «inn i moskeene» for å overvåke hva som skjer, er etter vårt syn også så overskridende i forhold til religionsfriheten at organisasjonen fremstår som stadig mer ekstrem.

Document.no

Er en ren blogg og de bekjenner seg ikke til eurabiasteorien og skiller seg derfor fra andre islamfiendtlige nettsteder. Det som imidlertid kjennetegner Document.no er en dypt mistenksom og delvis konspiratorisk tenkning omkring mediers og myndigheters rolle. Document.no beskriver en dystopisk virkelighet og sprer mistillit til demokratiske beslutningsprosesser og kan på denne måten bidra til radikaliseringsprosesser som kan føre folk ut i mer ekstreme politiske land-

skap. Ser man på kommentarfeltene til dette nettstedet finner man mye hatefullt grums, ikke bare mot muslimer men også mot Arbeiderbevegelsen.

Nettdebatter

Følger man med i nettavisenes kommentarfelt er det lite som tyder på at debattklimaet har bedret seg de siste par årene. Til tross for at flere aviser nå krever at debattantene identifiserer seg føres det fortsatt et språk som bringer tankene hen på krig og katastrofe. Det hetses mot politikere, og nettdebattanter trues på Facebook og i andre sosiale medier. Deler av argumentene fra den organiserte islamfiendtligheten siver inn hos de mer tilfeldige muslimhaterne og kan bidra til å styrke disse i sine oppfatninger.

Vepsen vet positivt at det i islamfiendtlige debatter på nett deltar seg personer med voldelig atferd og som er kjent for å være i psykisk ubalanse. Hvorvidt alle disse fanges opp av politiets systemer og hvorvidt det finnes ressurser til å holde et årvåkent øye med dem er et åpent spørsmål.

Facebooks nattsider

Flere av de miljøene og gruppene vi litt upresist kan kalle ekstremistgrupper er i dag representert på facebook. Dette gjelder alt fra høyreekstreme grupper som SIAN og Ronny Altes nye organisasjon, Norges Frihetsparti, via konspirasjonsmiljøer til jihadistgruppen Profetens Ummah.

Man skal i utgangspunktet være forsiktig med å tolke antallet medlemmer i disse gruppene som tegn på oppslutning, slik Human Rights Services Hege Storhaug brant seg kraftig på i høst. For det første må man regne med at deler av medlemsmassen i de åpne eller halvåpne gruppene til enhver tid består av mer eller mindre selvutnevnte spanere og infiltratører, personer som ønsker å argumentere mot dem eller rett og slett skuelystne. For det andre må man regne med at mange potensielle sympatisører enten ikke ønsker å ha navnet sitt assosiert med dem, eller rett og slett ikke bruker Facebook.

Noen av disse gruppene er lukket, mens andre er andre åpne for alle. I begge tilfeller kjennetegnes de av et ofte svært direkte språk – for eksempel var det på Profetens Ummahs da åpne Facebookgruppe at Ubaydullah Hussain i oktober fremsatte trusler mot norske jøder. Under rettssaken mot Anders Behring Breivik kunne de som ville følge støtteerklæringene til drapsmannen som nærmest raste inn på SIANs Facebookside mens drapsmannen leste opp sitt ”mini-manifest” om hvordan multikulturalismen og ”kulturmarxismen” hadde ødelagt Norge. Gjennomgående støttet man terroristens ideer, selv om det skal understrekes at ingen støttet handlingene. ”Sitter og ser Breivik forklarer seg (tekstet på nrk)”, lød en typisk kommentar. ”Er jo absolutt langt på vei enig i han. Er argumentsterk og det slår meg at ingen har fanget opp dette politiske talentet før han ble masseorder”. Det var også et enkelt tilløp til å lansere konspirasjonsteorier om at ”sosialistene” selv kunne ha stått bak ”tiltaket”.

Innholdet i de islamhatende gruppene består i stor grad av videoer, avisartikler, bloggposter og annet ikke selvprodusert materiale som bygger opp under det verdensbildet medlemmene alt har. I tillegg er det i likhet med konspirasjonsgruppene slik at medlemmene bruker mye tid på å hisse opp seg selv og hverandre over enkeltpersoner og organisasjoner de irriterer seg over, og etter beste evne forsøker å spa frem negativ informasjon om disse. Mens ingen av disse trådene

foreløpig har inneholdt informasjon om bosted eller tilsvarende, er dette en grunn til å følge disse gruppene nøye.

Der de ekstreme møtes

Facebookgruppen Brodins Snakkeboble omtaler seg selv som ”et lite Speaker’s Corner”. Siden oppstarten tidlig i 2011 har så mange som 5-6 tusen personer benyttet seg av muligheten til å innta den virtuelle såpekassen og si sin mening, de fleste riktig nok uten å bli værende der særlig lenge. Den frie og tilnærmet usensurerte formen har gjort at kristne apokalyptikere stanger mot nyåndelige og nyateister, marxister går i clinch med libertarianere og anarkister, og antijihadister sparrer med muslimske fundamentalister. I løpet av vinteren 2011-12 og senere har gruppen sammen med tilsvarende fora som Diskuteket og Ordet er fritt – ordet er ditt i økende grad blitt et vindu inn i meningsuniverser de færreste ante eksisterte: Antisemitter – mange med tilknytning til Sannhetsbevegelsen for 11. september - holocaustbenektelse og ekstreme islamofobere tilknyttet SIAN og NDL har mer eller mindre åpent kunnet fremsette uttalelser som får avisenes kommentarfelter til å virke som pekebøker for barn.

Noe som er påfallende med disse gruppene er at debattene i motsetning til aviskommentarfeltene stort sett foregår under fullt navn, og som oftest også med bilde.

Youtube-universitetet

En typisk kilde å henvise til i nettdebatter er videonettstedet Youtube. Youtube så dagens lys i 2005, og var opprinnelig en plattform for deling av videosnutter. Etter hvert har det også blitt mulig for brukerne å opprette sin egen profil som kan fungere nærmest som en hjemmeside, kommentere eller viderelede videoer lagt ut av andre brukere og legge disse til som venner. Videoene kan lett postes som lenker på for eksempel Facebook, eller ”bygges inn” på andre nettsteder, og er knyttet opp til andre videoer gjennom at brukerne

Prison Planet er en av mange konspirasjonsteoretiske “TV-kanaler” på Youtube.

opprettet spillelister eller ved hjelp av nøkkelord eller tags. Begge deler gjør at man etter å ha sett en video i prinsippet har tilgang til et ubegrenset antall videoer om samme tema, noe som er en viktig forklaring på nettstedets popularitet og på dets attraksjon som kilde i diskusjoner - den som forsøker å diskutere med konspirasjonsteoretikere eller mer ekstreme islamkritikere vil ofte ofte oppleve at hvert argument man kommer med bare blir møtt med en ny video.

I utlandet finnes det flere eksempler på svært profesjonelle “TV-stasjoner” som bare sender på Youtube og som spiller en viktig rolle for opposisjonen i land der det er streng kontroll med kringkastingsmedier. I USA har blant annet konspirasjonskongen Alex Jones en sterk tilstedeværelse gjennom kanalen Prisonplanet, med et til dels høyt seertall. Også konspirasjonsfilmer som Zeitgeist og Thrive har i stor grad blitt spredd via nettstedet.

Filmsnuttene på Youtube er stort sett korte og krever liten investering av tid og energi å se på, i tillegg til at levende bilder kombinert med musikk og effekter har en stor påvirkningskraft. Til sammen gjør dette at en youtubevideo har et langt større nedslagspotensiale enn en bok eller en pamflett – faktisk kan det virke som om videoer har større tyngde enn bøker for mange nettdebattanter. Enkelte har derfor sarkastisk brukt betegnelsen “Youtube-universitetet” om dem som

primært skaffer seg kunnskap herfra. Blant forskningsarbeider som dokumenterer Youtubes påvirkningskraft kan nevnes Keelan et al (2007) som viste hvordan mer eller mindre konspiratoriske videoer spredte seg på youtube og sannsynligvis var med å påvirke opinionen i spørsmålet om vaksiner. Mye tyder på at “youtube-universitetet” ikke minst er populært blant ungdom, noe det dessverre foreløpig mangler sikre data om.

Ved siden av å bruke den som kilde i diskusjoner er det også eksempler på at norske grupperinger har forsøkt å bruke Youtube som kommunikasjonskanal, riktig nok uten den profesjonaliteten vi finner i andre land. SIAN og NDL har i likhet med diverse konspirasjonsgrupperinger brukt den til å legge ut videoopptak fra demonstrasjoner, samtidig som Profetens Ummah har lagt ut budskap fra medlemmer i utlandet.

Med sjikane og blokkering som våpen

Flere av disse miljøene har utviklet en til dels svært grov tone preget av personsjikane mot meningsmotstandere som blant annet har blitt omtalt som pedofile eller “gateprostituerte”. Dette gjelder både islamhatere og miljøer i grenselandet mellom konspirasjonsmiljøer og den ekstreme delen av alternativmiljøet. Andre har opplevd å bli hengt ut på mer

Tidligere NDL-leder Ronny Alte er svært aktiv på nett. På gateplan svikter imidlertid oppslutningen

eller mindre improviserte ”sjikaneblogger”, eller utskjelling også i tråder som ikke har vært dedikert til denne typen debatt. Det siste gjelder ikke minst moderate muslimske debattanter.

Begge miljøer har også begynt å ta i bruk en annen taktikk: Masserapportering av motstandere. Flere som har tatt til orde mot islamhaterne eller miljøer i grenselandet mellom alternativ- og konspirasjonsmiljøene har det siste året opplevd å bli utestengt fra Facebook i flere dager for brudd på reglementet, uten at det har foreligget noe slikt brudd. Det er foreløpig usikkert hvordan dette gjøres i praksis, siden det i utgangspunktet krever svært mange rapporteringer – flere enn man i utgangspunktet skulle tro disse miljøene hver for seg var i stand til å mobilisere - for å få stengt en konto. Det er grunn til å tro at dette til sammen har fått mange til å kvie seg for å engasjere seg mot disse grupperingene.

Vurdering

Det ser ut til at disse gruppenes hensikt primært er å bringe meningsfeller sammen – både når det gjelder antiislamske grupper og konspirasjonsgrupper er det lite som tyder på at de har noen særlig organiserende funksjon, selv om det er mulig at det finnes enda mer skjulte nettverk som organiserer masserapporteringen. Samtidig skal man ikke underdrive akkurat denne betydningen – mye tyder for eksempel på at britiske EDL i stor grad har rekruttert via nettgrupper. Ut fra deler av debatten er det også grunn til å tro at disse Facebookgruppene har tiltrukket en del psykisk ustabile og dermed potensielt farlige individer.

Man må også regne med at de fungerer som ”ekkokamre” for holdninger og oppfatninger som stadig blir forsterket ved å gjentas og gjentas uten å utfordres, og at dette er en del av forklaringen på den radikaliserings som ser ut til å ha funnet sted blant konspirasjonsteoretikere, der mange i årenes løp har gått fra å være skeptiske til den offisielle versjonen av terrorhandlingene 11. september til å bli holocaustbenektende eller til og med diskutere muligheten for at det finnes nazikolonier på månen. Et tegn på at nettet virker radikalisierende og bidrar til å normalisere ekstreme holdninger er at såpass mange i dag tør å stå frem med fullt navn og bilde.

I tillegg til å bringe likesinnede sammen, har Facebook og tilsvarende nettsteder også ført sammen miljøer som tilsynelatende har lite annet felles enn å være i ”opposisjon” til mainstream, som islamhatere og representanter for den mer ekstreme og konspiratorisk anlagte delen av alternativmiljøet. Dette gjelder antagelig spesielt de tematisk åpne gruppene som Brodins Snakkeboble.

Mens nettet på den ene siden kan virke rekrutterende er det ”heldigvis” grunn til å tro at det også har en passiviserende effekt. Mye tyder nemlig på at Facebook og tilsvarende nettsteder har skapt en ny form for ”aktivisme” der mange føler at de har gjort sitt ved å trykke ”like” på en kommentar eller en video, eller spre den videre og at de dermed ikke trenger å møte opp i demonstrasjoner eller gjøre noe annet i ”den virkelige verden”, noe som har fått forskere til å omtale ”Facebook activism” som noe av en fiasko foreløpig. Mye tyder på at dette også er tilfelle i Norge, der ekstremistmiljøer hittil ikke har klart å mobilisere mange til aksjonene sine til tross for et stort antall påmeldte.

Hva nå?

At vi har ekstremister i Norge er hevet over enhver tvil. Noen av dem sprer mistenksomhet og hat mot folkegrupper, men lar det være med praten. Andre har, om ikke konkrete planer, så i det minste en ambisjon om å bruke vold. Andre igjen lever i en virkelighet så forskrudd at det er vanskelig å se hvor grensen mellom aparte politiske holdninger og psykisk sykdom går.

Samtidig er det viktig å understreke at norske ekstremistmiljøer er små, og til dels oversiktlige. Vår svært nære historie har vist oss at enkeltpersoner med tilstrekkelig motivasjon er i stand til å utgjøre stor skade, og det er disse menneskene vi aldri helt kan beskytte oss mot.

De norske nazistene er få, dårlig organisert og utgjør ingen som helst politisk trussel, selv om medlemmene kan utgjøre en fare for enkeltpersoner som måtte møte på dem når de er fulle. De islamfiendtlige gruppene appellerer til et noe bredere segment enn nazistene, men de har vist seg dårlige til å organisere og raske til å splitte seg. Det er symptomatisk at Norwegian Defence League aldri har blitt noe annet enn en flopp.

Konspirasjonsmiljøene sprer på den annen side så giftige forestillinger, både om for eksempel jøder eller enkeltpersoner at dette svært lett kan få mennesker i mental ubalanse til å handle ut fra den «kunnskap» de erverver på denne typen nettsider. Politiet har flere ganger advart mot denne typen utrygge elementer som oppsøker politikere og det er utvilsomt at det her finnes en risiko.

Likeledes har PST rett i sin vurdering av jihadistiske miljøer som den største terrorfaren mot Norge og norske mål. Vi tror allikevel at risikoen for angrep fra celler som ellers er usynlige eller mot norske interesser som det vi så i Algerie er mer sannsynlig enn at de miljøene vi kjenner som har synlige talspersoner vil gripe til våpen i Norge. Det er en forunderlig likhet mellom de organisatoriske vinningene til våre hjem-

lige, youtubeskolerte gatejihadister og nittitallets skinhead-bevegelse. De er svært ivrige, men deres terroristiske ambisjon er nok atskillig større enn gjennomføringsevnen. Det er imidlertid bekymringsvekkende at disse unge menneskene kan komme til å begå krigsforbrytelser eller terrorhandlinger utenlands eller at krigstraumatiske ungdommer vender hjem fra kampene i Syria som mentalt ustabile men med ervervede kunnskaper i våpenbruk.

Vår bekymring retter seg i tillegg mot at vi stadig har et giftig debattklima. Kommentarfeltene i pressen og bloggosfæren renner over med innvandrers- og muslimfiendtlig agitasjon som bærer sterkt preg av krigsretorikk og konspirasjonstenkning eller på motsatt hold av antisemittisme og konspirasjonstenkning mot ikke-muslimer. Det er her vi må ha en beredskap og det er her vi må ha et vaksomt søkelys på hva som sies. Det er her hatet som kan slå ut i vold finner sin næring.

Vi ser et klart behov for at vi som samfunn styrker vår mentale beredskap, at skolene i lang større grad styrker lærernes kompetanse på hva som rører seg på internett og ikke minst gir elevene en langt bedre opplæring i kildekritikk og kritisk tenkning. Det er også vår bestemte mening at større åpenhet fra våre hemmelige tjenester med hensyn til hvor mange ekstremister vi har i Norge og på hvilke arenaer disse bør konfronteres, vil kunne bidra til en mer opplyst offentlig debatt om disse fenomenene og ikke minst, en mer edruelig rapportering i deler av pressen.